

Verstrekt zoals bedoeld

Onderzoek naar de uitvoering

Wet Voorzieningen

Gehandicapten

Rekenkamercommissie Kollumerland c.a.

Januari 2007

COLOFON

Rekenkamercommissie Kollumerland c.a. bestaat uit onafhankelijke leden, die geen binding hebben met het gemeentelijk apparaat. Zij worden ondersteund door een ambtelijk secretaris. De rekenkamercommissie heeft een onafhankelijke positie binnen de gemeente. De rekenkamercommissie wil door middel van haar werkzaamheden bijdragen aan de kwaliteit van het lokale bestuur in de gemeente Kollumerland c.a., aan de transparantie van het gemeentelijk handelen en aan de versterking van de publieke verantwoording daarover. De commissie doet dit door de doeltreffendheid, de doelmatigheid en de rechtmatigheid van het door de gemeente gevoerde beleid en bestuur te onderzoeken en de gemeenteraad hierover te rapporteren en te adviseren.

De rekenkamer voert het onderzoek zelf uit. In de onderzoeken wordt altijd teruggekeken naar het verleden, met als nadrukkelijke bedoeling te leren voor de toekomst.

Samenstelling

Leden	N. van Rijn (voorzitter) G. Faber (lid/onderzoeker)
Ambtelijk secretaris	G. Monsma

Contact

Post	Postbus 13 9290 AA KOLLUM
Telefoon	
Mail	rekenkamer@kollumerland.nl
Website	www.kollumerland.nl

Inhoudsopgave

	Pagina
Inhoudsopgave	3
Voorwoord	4
1. Inleiding	5
2. Onderzoekopzet	6
2.1 Doelstelling	6
2.2 Normenkader	6
3. Informatiebronnen	7
4. Onderzoekshandelingen	9
5. Onderzoeksresultaten	10
5.1 Het wet- en regelgevende kader	10
5.2 Onderzoeksresultaten	11
6. Beantwoording deelvragen	15
7. Aanbevelingen	17
8. Bijlagen	18
8.1 De WVG-voorzieningen	18
8.2 Dossieronderzoek	19
8.3 Reactie College van B&W	22
Nawoord	22

Voorwoord

De rekenkamercommissie van de gemeente Kollumerland c.a. is op 15 december 2005 door de gemeenteraad benoemd. De commissie stelt – met in achtneming van de wensen van gemeenteraad, college en burgers - een eigen onderzoeksagenda vast en voert dat vervolgens uit. De eerste vergaderingen werden besteed aan dit voornemen. Ook de communicatie en het eigen reglement van orde kregen aandacht.

In de selectie van een te onderzoeken onderwerp werd tevens kennisgenomen van suggesties die door diverse belanghebbenden zijn gedaan. De commissie heeft uiteindelijk gekozen voor de uitvoering van de Wet Voorzieningen Gehandicapten. Deze keuze is vooral gebaseerd op het feit dat omvang en complexiteit beperkt zijn. Immers, het is de eerste concrete activiteit van deze commissie. Deze onderzoeksperiode is mede gebruikt om aan elkaar te wennen en met elkaar een aanpak te vinden die adequaat en effectief is.

Voor u ligt het eerste rapport van deze rekenkamercommissie. Wij hopen dat de uitkomsten aan uw verwachtingen voldoen en dat met de aanbevelingen een optimalisering van de werkwijze van de gemeente Kollumerland c.a. kan worden gerealiseerd. Die optimalisering is in onze ogen vooral van belang bij de uitvoering van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning, waarbinnen ook de uitvoering van de WVG een plaats heeft.

Nysius van Rijn
Voorzitter rekenkamercommissie

1. Inleiding

De rekenkamercommissie van de gemeente Kollumerland c.a. heeft gekozen de uitvoering van de Wet Voorzieningen Gehandicapten (hierna te noemen WVG) te onderzoeken. Het doel van het onderzoek is om de gemeenteraad inzicht te geven in hoeverre voorzieningen worden verstrekt in overeenstemming met de regelgeving van de WVG.

Voor het eerste onderzoek van de rekenkamercommissie is gekozen voor een project, dat qua omvang beperkt en overzichtelijk is. De keuze is mede bepaald in relatie tot de aanstaande invoering van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO), waar binnen ook de uitvoering van de WVG een plaats zal hebben.

De gemeente wordt na de invoering van de WMO verantwoordelijk voor de inzet van maatschappelijke ondersteuning en moet er voor zorgen dat iedere burger volwaardig kan deelnemen aan de maatschappij. Daarbij mogen ouderen en mensen met een beperking geen drempels ervaren. De gemeente kan -beter dan de centrale overheid- de dienstverlening aanpassen op iemands persoonlijke omstandigheden en mag binnen de grenzen van de wet zelf bepalen hoe ze de maatschappelijke ondersteuning organiseert. De gemeenteraad speelt daarbij een kaderstellende rol.

Tussen de uitvoering van de WVG en die van de WMO bestaan vergelijkbare afwegingsmomenten en worden overeenkomstige procedures bepaald; de rekenkamercommissie verwacht dat de uitkomsten van dit onderzoek een positieve impuls kunnen vormen voor de invoering van de WMO binnen de gemeente Kollumerland c.a.

De WVG is in 1994 landelijk ingevoerd. De wet bepaalt dat gemeenten een zorgplicht hebben om aan mensen met een handicap toereikende voorzieningen te bieden op het terrein van wonen, vervoer en rolstoelen.

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport is vanaf 2002 politiek verantwoordelijk voor de WVG, hiervoor lag de verantwoordelijkheid bij de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

De WVG is een raamwet waarin minimale eisen en voorwaarden zijn opgenomen. De zorgplicht, door de gemeente Kollumerland c.a. nader uitgewerkt in de *Verordening Voorzieningen Gehandicapten* (Verordening), d.d. 1 mei 2002, waarborgt aanspraken op voorzieningen. In de Verordening en het *Besluit Financiële Tegemoetkomingen Voorzieningen Gehandicapten* (Besluit) en het *Verstrekkingsboek Voorzieningen Gehandicapten* (Verstrekkingsboek) van de gemeente Kollumerland c.a., d.d. 1 mei 2002, zijn de wetsbepalingen in overeenstemming met het gemeentelijke beleid uitgewerkt.

<<<<>>

2. Onderzoeksopzet

2.1 Doelstelling

De rekenkamercommissie heeft voor dit onderzoek besloten tot de volgende algemene doelstelling:

In welke mate doet de uitvoering van de regelgeving van de WVG in de gemeente Kollumerland c.a. recht aan de bedoeling van deze wet?

Teneinde een antwoord te formuleren op de onderzoeksdoelstelling heeft de rekenkamercommissie een drietal hoofdvragen geformuleerd:

- a. ***Volgens welk besluitvormingsproces vindt toetsing en beoordeling van de aanvraag plaats?***
- b. ***Welke aanvragen worden aan het WVG-bureau te Leeuwarden uitbesteed?***
- c. ***In hoeverre wijkt de gemeentelijke verordening af van het VNG-model?***

Tevens heeft de rekenkamercommissie bepaald, dat het onderzoek zich beperkt tot de gang van zaken in het jaar 2005. De verwachting is dat de resultaten normatief zijn voor de werkwijze in de gemeente en dat de leerpunten uit dit onderzoek kunnen worden gebruikt bij de invoering van de procedures rond de WMO.

Gedurende het onderzoek is, mede op verzoek van een deel van de gemeenteraad, de vraag toegevoegd:

- d. ***Is er sprake van een structureel exploitatieoverschot en zo ja, in hoeverre wordt dit veroorzaakt door een (te) zuinig verstrekkingenbeleid?***

2.2 Normenkader

De 'meetlat' waarlangs de rekenkamercommissie haar bevindingen legt, bestaat enerzijds uit de inhoudelijke aspecten van wet- en regelgeving, anderzijds uit een tweetal normen die bij de wetsuitvoering kunnen worden benoemd, te weten *consistentie* en *objectiveerbaarheid*.

Met consistentie wordt bedoeld: iedere vergelijkbare vraag moet tot een zelfde conclusie en beslissing leiden. Dit geldt voor zowel bij afhandeling van de aanvragen binnen de gemeente als bij uitbesteding aan een externe organisatie.

Objectiveerbaarheid betekent: voor vergelijkbare gevallen zijn algemeen geldende afwegingen te formuleren en te gebruiken.

3. Informatiebronnen

De rekenkamercommissie heeft het onderzoek zelfstandig uitgevoerd. Eerst is bureaustudie gedaan naar het regelgevende kader: de WVG, de Verordening, het Besluit, het Verstrekkingenboek en andere relevante regels. Tevens is de regelgeving van de Verordening vergeleken met de modelverordening van de VNG.

Het wettelijke kader (zie paragraaf 5.1) is beschreven en later als referentie voor nader onderzoek gebruikt.

Vervolgens is uit een nader te noemen aantal dossiers van het jaar 2005 een analyse gemaakt van beslissingen die op de aanvragen voor voorzieningen zijn genomen, zowel toekenningen als afwijzingen. Tevens is onderzocht in hoeverre de daarvoor in aanmerking komende aanvragen werden doorgestuurd voor medische indicatie. Hierbij is gelet op motivatie en termijn van afhandeling.

Er is voor 2005 gekozen omdat in dat jaar de huidige toewijzingscriteria van toepassing waren, alle aanvragen inmiddels waren verwerkt en een volledige jaarcyclus kon worden onderzocht.

In het jaar 2005 waren volgens het registratiesysteem van de cluster WVG 286 aanvragen om WVG-voorzieningen ingediend. Daarvan werden 36 door de aanvragers om verschillende redenen voortijdig ingetrokken. Dat hield in dat door de cluster WVG op 250 aanvragen een besluit moest worden genomen of de voorziening wel of niet zou worden toegekend. Volgens het registratiesysteem zijn 202 aanvragen toegekend en 48 afgewezen.

Het doel van het onderzoek was om alle 48 door de gemeente afgewezen aanvragen te onderzoeken. Steekproefsgewijze is eenzelfde aantal toewijzingen onderzocht.

Het bleek dat niet alle 48 afgewezen besluiten als zodanig waren gearchiveerd. Dit had volgens de cluster WVG te maken met personen die tegelijkertijd meerdere voorzieningen hadden aangevraagd en deze niet allemaal kregen toegekend. In dergelijke gevallen werd de afwijzing gearchiveerd in het dossier van de toegewezen voorziening(en).

In totaal waren 40 dossiers als afgewezen aanvragen gearchiveerd. Deze zijn aan de rekenkamercommissie verstrekt.

Uit het onderzoek kwam naar voren dat in 2005 vier aanvragen om verstrekking van een scootermobiel waren ingediend. Alle vier aanvragen werden toegewezen wat inhield dat met betrekking tot deze voorziening geen afwijzing kon worden onderzocht. Hierop is besloten deze vier toewijzingen wel mee te nemen in het onderzoek waardoor in totaal 52 toewijzingen zijn onderzocht.

Samenvattend zijn door de rekenkamercommissie 92 aanvragen (dossiers) onderzocht, te weten 52 toewijzingen en 40 afwijzingen. De rekenkamercommissie vindt dit aantal voldoende representatief.

Daarnaast zijn door de rekenkamercommissie de volgende personen geïnterviewd:

- de WVG-consulente, mevr. A. van Dellen;
- de beleidswerker van de cluster WVG, dhr. J. Visser;
- het hoofd van de afdeling Samenlevingszaken, dhr. mr. H.J. Jonker;
- de portefeuillehouder, dhr. R.M. Koster.

Voornoemde personen hebben een cruciale rol bij het afhandelingproces van de aanvragen, het verstrekkingenbeleid, de uitbesteding van indicering en eindverantwoording.

Aanvankelijk waren ook interviews gepland voor personeel van het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) en de GGD. Deze instanties verzorgen de externe medische indiceringen van de aanvragen. Echter toen bleek dat de interne- en externe indiceringen van de onderzochte dossiers alle op basis van dezelfde criteria waren beoordeeld, heeft de rekenkamercommissie hiervan afgezien.

Na analyse van de bureaustudie, het dossieronderzoek en de interviews kon het feitelijke onderzoeksresultaat worden beschreven.

<<<>>>

4. Onderzoekshandelingen

Het dossieronderzoek heeft zich gericht op de navolgende voorzieningen:

- woonvoorzieningen;
- collectief vervoer;
- overig vervoer;
- scootermobielen;
- rolstoelen;
- gehandicaptenparkeerkaarten.

Wat wordt verstaan onder de afzonderlijke voorzieningen is nader omschreven in een bijlage, zie paragraaf 8.1 van dit rapport. Daarbij zijn ook criteria weergegeven onder welke voorwaarden de voorzieningen worden verstrekt. Het voert in dit rapport te ver om alle voorzieningen te omschrijven, daarvoor wordt verwezen naar het Verstrekkingenboek.

In de bijlage van paragraaf 8.2 zijn de 92 door de rekenkamercommissie onderzochte dossiers beschreven.

Per dossier is het volgende onderzocht:

- de inrichting van het afhandelingproces;
- het toegepaste verstrekkingbeleid in relatie met regelgeving en motivatie, zowel bij interne als externe medische indicatiestelling;
- de toetsing van de adviezen, parafering en verantwoording;
- de inhoud van de geadviseerde besluiten en beschikkingen;
- aantal toegewezen en afgewezen aanvragen;
- aantal uitbestede medische indiceringen aan CIZ of GGD
- termijn van afhandeling door CIZ of GGD;
- termijn van afhandeling door de cluster WVG (inclusief termijn interne medische indicatiestelling);
- termijn van uitvoering dan wel levering van de voorziening;
- termijn van gehele afhandeling vanaf ontvangst aanvraag op het gemeentehuis en realisering van de voorziening.

Na een eerste analyse van het dossieronderzoek hebben de interviews plaatsgevonden. Betrokkenen zijn over voornoemde onderwerpen geïnterviewd. Dit werd aangevuld met onderwerpen zoals:

- de verdeling van de werkzaamheden binnen de cluster WVG;
- op welke wijze wordt bepaald wanneer medische indicatiestellingen intern of extern worden afgehandeld;
- de (on)mogelijkheid van het verrichten van meer interne afhandelingen;
- budgetbeheer;
- kwetsbaarheid van de formatie van de cluster bij afwezigheid personeel;
- kwaliteitsbewaking;
- gehouden evaluaties.

De resultaten van het dossieronderzoek en de interviews zijn weergegeven onder paragraaf 5.2 van dit rapport.

5. Onderzoekresultaten

5.1 Het wet- en regelgevende kader

De WVG heeft ten doel voorzieningen te verstrekken aan gehandicapten. Volgens de wet is een gehandicapte een persoon die ten gevolge van een *ziekte of gebrek aantoonbare beperkingen ondervindt op het gebied van wonen of zich binnen of buiten de woning te verplaatsen*. Het gaat om zowel lichamelijk als verstandelijk gehandicapten. De omvang van de doelgroep is moeilijk vast te stellen. Niet alle personen die tot de gehandicapten kunnen worden gerekend, behoren tot de doelgroep van de WVG. Deze wet heeft slechts betrekking op woon- en vervoervoorzieningen en rolstoelen. De wet geeft tevens aan dat het gemeentebestuur zorg draagt voor voorzieningen voor gehandicapten die in de gemeente woonachtig zijn.

Het regime van de WVG is *decentraal*. Het doel van de decentralisatie is namelijk dat gemeenten voorzieningen op maat kunnen aanbieden. Daarbij wordt uitgegaan van het feit dat gemeenten optimaal kunnen inspelen op lokale- en regionale mogelijkheden. Gemeenten worden geacht maatwerk te leveren. Uitgaan van persoonlijke omstandigheden, rekening houdende met fysieke en mentale omstandigheden, gezinssituatie, mantelzorg, sociale contacten en culturele activiteiten.

De ondergrens van de zorgplicht wordt bepaald door de *goedkoopste adequate* voorziening. De WVG is een open-einde regeling. Dat betekent dat er geen plafond in het WVG-budget is. Overschrijding van het budget is op zich geen weigeringsgrond bij het afwijzen van aanvragen. De centrale overheid blijft verantwoordelijk dat gemeenten ook financieel in staat zijn de WVG uit te voeren.

De gemeente heeft een grote mate van *beleidsvrijheid* met betrekking tot de wijze waarop zij uitvoering wil geven aan haar zorgplicht. De wet stelt een aantal eisen, waaraan de gemeentelijke zorgplicht tenminste moet voldoen. De wijze waarop het beleid wordt ingevuld, is vastgelegd in de *Verordening*. In deze Verordening en het daarbij behorende *Besluit* is onder meer geregeld in welke gevallen en in welke vorm een voorziening kan worden verleend en welke criteria gelden voor de financiële tegemoetkomingen respectievelijk de hoogte van de forfaitaire vergoedingen.

De gemeente moet voor gelijke gevallen gelijk beleid voeren, het is dus belangrijk dat er een vaste gedragslijn wordt gevolgd bij het vaststellen van feiten en de afweging van belangen. In de motivering van besluiten wordt verwezen naar vastgesteld beleid en het beleid wordt hiermee ook toetsbaar gemaakt.

In het *Verstrekkingenboek* is vastgelegd op welke WVG-voorzieningen aanspraak kan worden gemaakt. Hierin zijn eveneens voorzieningen aangegeven (niet limitatief) die op grond van andere (wettelijke) regelingen kunnen worden aangevraagd.

De voorziening wordt toegekend dan wel afgewezen middels een beschikking van burgemeester en wethouders. Tegen de beschikking staat bezwaar en beroep open. Procedurele zaken verlopen in overeenstemming met de regelgeving van de Algemene wet bestuursrecht.

De uitvoering van de WVG is een bestuurlijke verantwoordelijkheid van de gemeente. Zij dient verantwoorde voorzieningen aan te bieden. De voorzieningen moeten in overeenstemming met artikel 1.2 van de Verordening *doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht* zijn.

De soort voorzieningen die verstrekt wordt en de hoogte van eventuele eigen bijdragen kunnen per gemeente verschillen.

Een voorzieningen uit de WVG wordt in het algemeen verstrekt als deze:

- voor de *gehandicapte zelf bedoeld is* (dus niet gemeenschappelijk gebruikt wordt),
- *langdurig noodzakelijk is* (de handicap moet een blijvend karakter hebben) en

-niet algemeen gebruikelijk is (aanpassingen zoals een centrale verwarming of een telefoonaansluiting komen niet in aanmerking).

In artikel 1.3 van de Verordening worden de *beperkingen* genoemd:

Een voorziening kan slechts worden toegekend voor zover:

- deze in overwegende mate op het *individu* is gericht (tenzij gebruik kan worden gemaakt van een collectief vervoerssysteem).
- deze *langdurig* noodzakelijk is om diens belemmeringen op het gebied van het wonen of zich binnen en buiten de woning verplaatsen op te heffen of te verminderen;
- deze, naar objectieve maatstaven gemeten, als de *goedkoopst adequate voorziening* kan worden aangemerkt;
- indien de voorziening voor een persoon als de aanvrager niet *algemeen gebruikelijk* is;
- op grond van enige *andere wettelijke regeling* geen aanspraak op de voorziening bestaat;
- de ondervonden ergonomische belemmeringen in de woning niet voortvloeien uit de *aard van de in de woning gebruikte materialen*;
- de aanvrager niet reeds over de voorziening in *natura* beschikt.

In artikel 2.1 van het Besluit wordt een extra criterium genoemd:

- Voor voorzieningen waarvan de kosten *minder dan € 45,38* bedragen, wordt geen financiële tegemoetkoming verleend.

Een volledig overzicht van de hoogte van de financiële tegemoetkomingen is te vinden in het Besluit zelf, dat bij de gemeente beschikbaar is.

5.2 Onderzoeksresultaten

5.2.1 Inrichting van het afhandelingproces

De aanvraag van een voorziening wordt bij de gemeente ingediend door middel van een standaardformulier. Op de cluster WVG wordt gecontroleerd of de gegevens compleet zijn. De gegevens worden vergeleken met het bevolkingsregister en ingevoerd in een registratiesysteem.

Vervolgens wordt door de WVG-consulente besloten of de aanvraag qua medische indicatie intern of extern zal worden afgehandeld. Op welke wijze zij dit besluit neemt, wordt vermeld onder paragraaf 5.2.3 interne- of externe indicering. Het advies van de indicering geeft tevens aan welke vorm van voorziening wordt verstrekt.

Na de indicering vindt besluitvorming plaats op basis van de deskundigheid van de WVG-consulente in relatie met de van toepassing zijnde regelgeving en wordt getoetst door de beleidsadviseur.

Nadat door de WVG-consulente is beoordeeld of de geadviseerde voorziening wetstechnisch akkoord is, of de medische indicatie voldoet aan de zorgvuldigheidseisen en of het dossier compleet is, worden het geadviseerde besluit en de beschikking opgemaakt.

De beschikking wordt vervolgens gezonden naar de aanvrager. Afhankelijk van het besluit vindt de verstrekking plaats. Tevens wordt de administratieve verwerking van het natraject verzorgd, bijvoorbeeld het opmaken en registreren van bruikleenovereenkomsten.

Het afdelingshoofd bewaakt steekproefsgewijze de procedures van de aanvragen. Hij let daarbij vooral op de doorlooptijden en op het aantal bezwaren en behandelingen bij de commissie voor de bezwaarschriften.

Van zowel een toekenning als een afwijzing van de gevraagde voorziening wordt een dossier opgemaakt.

5.2.2 Verstrekkingenbeleid

Het bleek dat de door de rekenkamer onderzochte dossiers allemaal op basis van dezelfde criteria zijn toe- of afgewezen. Bij zowel intern verwerkte als bij uitbestede aanvragen zijn geen onregelmatigheden op dat gebied aangetroffen. De criteria van toe- of afwijzing worden in de geadviseerde besluiten en beschikkingen helder gemotiveerd.

In praktisch alle gevallen wordt het externe advies met betrekking tot de medische indicering opgevolgd.

Uit het onderzoek van de rekenkamercommissie kwam naar voren dat in enkele gevallen bij een vervoersvoorziening, naar aanleiding van de levensomstandigheden van de aanvrager, het noodzakelijk bleek te zijn meer kilometers toe te wijzen dan in de Verordening is bepaald.

5.2.3 Interne- of externe medische indicering

Navraag bij de cluster WVG leerde dat de indicatiestelling bij 106 aanvragen extern was uitbesteed aan CIZ en GGD. De WVG-consulente bepaalt of de aanvraag intern of extern wordt geïndiceerd. Zij maakt in eenvoudige zaken zelf de medische indicatie op. Bij complexe indiceringen en in perioden van een te hoge werkdruk op de cluster WVG en in vakantietijd (de WVG-consulente werkt 20 uur per week) wordt de indicatie verricht door CIZ of GGD. De aanvragen met betrekking tot woonvoorzieningen gaan eveneens naar het CIZ vanwege het benodigde advies van een woningdeskundige. De aanvragen voor collega-ambtenaren of hun familieleden worden in verband met de onpartijdigheid ook uitbesteed.

Uit de tabellen in paragraaf 8.2 komt naar voren dat CIZ-indicatie's meer tijd vergen dan soortgelijke interne indicatie's.

Met het CIZ is afgesproken -niet op basis van een contract- dat jaarlijks een honderdtal aanvragen wordt uitbesteed. Bij de uitbesteding van aanvragen wordt geen rekening gehouden met het beschikbare budget.

5.2.4 Interne verantwoording

De beslissingsbevoegdheid bij de aanvragen zijn door het college van B&W gemandateerd aan het hoofd van afdeling Samenlevingszaken, waartoe de cluster WVG behoort. De portefeuillehouder wordt geraadpleegd in geval van complexe aanvragen en bij dure woningaanpassingen.

De toetsing van een geadviseerd besluit wordt gedaan door de beleidsmedewerker van de cluster WVG. Deze is door het college van B&W gemandateerd om namens het college te toetsen.

Na de toetsing wordt de beschikking opgemaakt, die namens het college van B&W door het afdelingshoofd (of zijn directe vervanger) wordt ondertekend. Tegen de beschikking staat bezwaar en beroep open.

De beleidsmedewerker van de cluster WVG vertegenwoordigt de gemeente bij de commissie voor de bezwaarschriften en bij eventuele rechtszaken. De problemen in deze procedures liggen bij de medische indicering, niet bij de regelgeving van de Verordening.

Tijdens het dossieronderzoek kwam naar voren dat de paraaf van het afdelingshoofd op de geadviseerde besluiten verschillende malen ontbrak. Wel werd in die gevallen door de beleidsmedewerker van de cluster WVG, weliswaar op een andere plek, voor akkoord van die geadviseerde besluiten geparafeerd.

De beleidsmedewerker toetst niet alleen, hij adviseert en houdt in enkele (complexe) gevallen, samen met de WVG-consulente, zich ook bezig met de daadwerkelijke uitvoering van de aanvraag.

De rekenkamercommissie is van mening dat deze 'samenvoeging' van functies minder gewenst is. Ook het gebruik van het zogenaamd B&W-rapportformulier voor de vastlegging van het geadviseerde besluit is verwarrend.

5.2.5 Termijn van afhandeling

De aanvragen worden verwerkt in een registratiesysteem. Dit systeem geeft geen waarschuwing voor tijdsoverschrijding van wettelijke termijnen. Bij de WVG is dat acht weken. De termijnbewaking geschiedt handmatig en vergt veel tijd. Bij een termijnoverschrijding wordt een uitstelbrief naar de aanvrager verzonden. In het onderzoek van de rekenkamercommissie zijn wat dat betreft **geen** hinderlijke omissies aangetroffen.

5.2.6 Gemeentelijk WVG-budgetbeheer

Het afdelingshoofd Samenlevingszaken is de budgethouder en krijgt per kwartaal de cijfers onder ogen. De kredietbewaker is de beleidsmedewerker van de afdeling.

Uit de interviews kwam naar voren dat met het ingaan van de nieuwe WMO een hogere caseload wordt verwacht. Dat kan problemen geven daar de cluster WVG gezien het aantal fte's en expertise vrij kwetsbaar is. In drukke perioden en vakantietijd worden nu al normale aanvragen uitbesteed.

Overigens lijkt het verrichten van meer interne afhandelingen van aanvragen te leiden tot een kostenbesparing, maar dat zou met het oog op de kosten van extra fte's nader moeten worden berekend.

Een punt van aandacht is dat er momenteel weinig aanvragen voor dure woning-aanpassingen liggen. In 2006 waren het drie gevallen waarvoor nog subsidie kon worden ontvangen. In de nieuwe WMO komen alle kosten voor rekening van de gemeente. Daar staat tegenover dat de gemeente reeds bezig is om de nieuw te bouwen woningen en de directe omgeving 'WVG-proof' te maken in de zin van verhoogde toiletten, rolstoelvriendelijkheid, verhoogde stoepen e.d.

Vanaf 1994 zijn de rijksmiddelen voor de WVG in de Algemene Uitkering ondergebracht, dit op basis van een landelijke verdeelsleutel. De ontvangen WVG-gelden worden in de gemeente Kollumerland c.a. door de raad geoormerkt. Deze gelden zijn tot en met het jaar 2005 jaarlijks in de begroting geïndexeerd. Gezien de omvang van de bestemmingsreserve WVG is de indexering vanaf de begroting 2006 stopgezet.

In onderstaande tabel is vanaf 1 januari 2001 t/m 1 januari 2006 de ontwikkeling van de omvang van WVG gelden in euro's aangegeven.

1-1-2001 Saldo	€	1.009.059,32
bij: positief exploitatiesaldo		126.308,05
af: t.b.v. nieuw gemeentehuis		-178.453,61
1-1-2002 Saldo		956.913,76
af: negatief exploitatiesaldo		-5.246,41
1-1-2003 Saldo		951.667,35
af: negatief exploitatiesaldo		-97.187,00
1-1-2004 Saldo		854.480,35
bij: positief exploitatiesaldo		82.156,65
1-1-2005 Saldo		936.637,00
bij: positief exploitatiesaldo		68.929,59
1-1-2006 Saldo	€	1.005.566,59

Jaarlijks wordt het voor- of nadelig resultaat van de door de raad gelabelde WVG-gelden en het in het betreffende jaar verstrekte bedrag aan voorzieningen gestort dan wel onttrokken aan de WVG-bestemmingsreserve. In de eerste jaren bleek dat de landelijke verdeelsleutel voor de gemeente Kollumerland c.a. positief uitwerkte en kon tot en met 2000 een WVG-bestemmingsreserve worden opgebouwd van ruim een miljoen euro. Vanaf 2001 is de reserve ongeveer één miljoen euro gebleven.

5.2.7 Vergelijking gemeentelijke Verordening met VNG-modelverordening

In de vergelijking tussen de Verordening met de VNG-modelverordening zijn geen vermeldingswaardige verschillen aangetroffen.

Voor wat betreft de in de Verordening genoemde evaluatie is geconstateerd dat deze niet consequent jaarlijks wordt uitgevoerd.

5.2.8 Archivering

De archivering van de WVG-dossiers is goed verzorgd. De aanwezige dossiers konden op het moment van aanvraag direct aan de rekenkamercommissie worden verstrekt. De dossiers zijn overzichtelijk en gelijkmatig ingedeeld. De dossiers worden per voorziening bewaard. De archivering en registratiesysteem komen niet met elkaar overeen. Dit bemoeilijkt het vinden van informatie.

<<<>>>

6. Beantwoording deelvragen

a. *Volgens welk besluitvormingsproces vindt toetsing en beoordeling van de aanvraag plaats?*

Na de medische indicering vindt besluitvorming plaats op basis van de deskundigheid van de consulente van de cluster WVG in relatie met de van toepassing zijnde regelgeving en wordt getoetst door de beleidsadviseur WVG.

Het bleek dat de door de rekenkamercommissie onderzochte dossiers allemaal op basis van dezelfde criteria zijn toe- of afgewezen. Bij zowel intern verwerkte als bij uitbestede aanvragen zijn **geen** onregelmatigheden op dat gebied aangetroffen. De criteria van toe- of afwijzing worden in de geadviseerde besluiten en beschikkingen helder gemotiveerd.

De beslissingsbevoegdheid bij de aanvragen zijn door het college van B&W gemandateerd aan het hoofd van de cluster WVG. Deze parafeert daartoe op het geadviseerde besluit op een z.g. B&W-rapportformulier, terwijl er geen formele besluitvorming door B&W plaatsvindt. Niet in alle gevallen zijn deze formulieren door het hoofd geparafeerd. De portefeuillehouder wordt geraadpleegd in geval van complexe aanvragen of dure woningaanpassingen.

De toetsing van een geadviseerd besluit wordt gedaan door de beleidsmedewerker WVG.

Deze is door het college van B&W gemandateerd om namens het college te toetsen.

Na de toetsing wordt de beschikking opgemaakt, die namens het college van B&W door het afdelingshoofd wordt ondertekend en wordt verzonden naar de aanvrager. Tegen de beschikking staat beroep en bezwaar open. De problemen in deze procedures liggen bij de medische indicering, niet bij de regelgeving van de Verordening.

Het besluitvormingsproces bleek bij de onderzochte dossiers steeds nauwgezet te zijn gevolgd.

Hoewel gesteld kan worden dat de cluster WVG goed functioneert, is het naar de mening van de rekenkamercommissie gewenst dat werkprocessen geheel in kaart worden gebracht, dat gestreefd wordt naar functiescheiding en dat gebruik wordt gemaakt van de juiste formulieren.

b. *Welke WVG-aanvragen worden aan het WVG-bureau te Leeuwarden uitbesteed?*

De WVG-consulente bepaalt welke aanvragen intern of extern worden geïndiceerd.

De consulente werkt 20 uren per week en de uitbesteding hangt mede af van haar werkdruk. De consulente maakt in eenvoudige zaken zelf de medische indicatie op.

De indicatiestelling werd bij 106 aanvragen extern uitbesteed aan CIZ en GGD.

Bij complexe indiceringen en in perioden van een te hoge werkdruk op de cluster en in vakantietijd worden ook de eenvoudige indicaties verricht door CIZ of GGD.

De aanvragen met betrekking tot woonvoorzieningen gaan eveneens naar het CIZ vanwege het benodigde advies van een woningdeskundige. De aanvragen voor collega-ambtenaren of hun familieleden worden in verband met de onpartijdigheid eveneens uitbesteed.

c. *In hoeverre wijkt de gemeentelijke Verordening af van het VNG-model?*

In de vergelijking tussen de Verordening met de VNG-modelverordening zijn geen vermeldingswaardige verschillen aangetroffen.

d. Is er sprake van een structureel exploitatieoverschot en zo ja, in hoeverre wordt dit veroorzaakt door een (te) zuinig verstrekkingenbeleid?

Voor de ontwikkeling van de omvang van de WVG-bestemmingsreserve vanaf 1 januari 2001 t/m 1 januari 2006 wordt verwezen naar paragraaf 5.2.6 van dit rapport.

Het verloop van de reserve van 1 januari 2002 t/m 1 januari 2006 heeft zich ontwikkeld tot een bedrag van € 950.000 tot € 1.000.000.

Het verstrekkingenbeleid vond in deze jaren steeds op dezelfde wijze plaats. De methodiek van beoordelingen is niet veranderd. De schommelingen van de exploitatiesaldi hebben te maken met marktwerking; met andere woorden de mutaties worden veroorzaakt door verschil in aantal en hoogte van kosten van verstrekte voorzieningen.

Het is de rekenkamercommissie gebleken dat de hoogte van de WVG-budgetten, zoals door de raad bij de respectievelijke begrotingen beschikbaar zijn gesteld, geen rol speelde bij de besluitvorming bij afhandeling van aanvragen.

Tot dusver lijkt de omvang van de WVG-bestemmingsreserve meer dan voldoende, maar uit de interviews kwam naar voren dat onder de nieuwe WMO een hogere caseload wordt verwacht. Dat impliceert een toename van het aantal aanvragen en dito kosten. Tevens zal dit zijn uitwerking hebben op de formatieomvang van de cluster WVG. Gezien het aantal fte's en beschikbare expertise is de cluster WVG vrij kwetsbaar. In drukke perioden en vakantietijd worden nu al normale medische indicaties uitbesteed.

Met het oog op die hogere caseload en kostenbeheersing op de cluster WVG moet binnenkort een antwoord komen op de vraag hoeveel medische indicatiestellingen in de toekomst moeten worden uitbesteed in relatie tot het huidige budget en personeelsbezetting van de cluster.

Overigens lijkt het verrichten van meer interne afhandelingen van aanvragen te leiden tot een kostenbesparing, maar dat zou met het oog op de kosten van extra fte's nader moeten worden berekend.

Voor de omvang van de WVG-bestemmingsreserve moet tevens worden vermeld dat er momenteel weinig aanvragen zijn voor dure woningaanpassingen. In 2006 waren het drie gevallen waarvoor nog subsidie kon worden ontvangen. In de nieuwe WMO komen alle kosten voor rekening van de gemeente.

Daar tegenover staat dat de gemeente bezig is om de nieuw te bouwen woningen en directe omgeving 'WVG-proof' te maken in de zin van verhoogde toiletten, rolstoelvriendelijkheid, verhoogde stoepen e.d. In de toekomst kan dat tot kostenbesparing leiden.

De rekenkamercommissie is van oordeel dat de huidige jaarlijkse beschikbare budgetten terecht komen bij de betreffende doelgroepen.

De rekenkamercommissie acht het verstandig de huidige WVG-bestemmingsreserve vooralsnog beschikbaar te houden in verband met de onzekerheid van de toekomstige WMO-financiering.

<<<>>

7. Aanbevelingen

Op basis van de bevindingen uit dit onderzoek komt de rekenkamercommissie tot de volgende aanbevelingen.

Realiseer een managementinformatiesysteem rond de uitvoering van de WVG (WMO) teneinde voldoende sturingsinformatie te verkrijgen.

Herijk het beleid om aanvragen in eigen beheer af te handelen dan wel extern uit te besteden, dit mede in relatie met de kwetsbare personeelsbezetting van de cluster WVG.

Zorg voor een operationeel werkbeheersingsysteem met frequent werkoverleg.

Maak een volledige beschrijving van werkprocessen, op basis waarvan ook de borging kan plaatsvinden.

Zorg voor periodieke evaluatie conform de Verordening.

Onderzoek of regionale samenwerking kan leiden tot meer effectiviteit en efficiëntie.

Onderzoek in hoeverre hergebruik van gebruikte voorzieningen kan plaatsvinden.

Zorg voor een zodanige personele bezetting dat functiescheiding rond de uitvoering van de WVG tussen uitvoeringswerkzaamheden en toetsing van het verstrekkingenbeleid kan worden gerealiseerd.

Gebruik voor het vastleggen van het geadviseerde besluit een eigen formulier met een heldere verantwoording.

Breng registratie en archivering met elkaar in overeenstemming.

Houdt de WVG-bestemmingsreserve in stand, mede ten behoeve van de uitvoering van de WMO.

Tot slot wil de rekenkamercommissie opmerken dat tijdens het onderzoek is opgevallen dat de doorlooptijden van externe indiceringen en de levertijden van bepaalde voorzieningen in sommige gevallen bovengemiddeld waren. Het ware gewenst dat (verbeterde) afspraken met derden in deze trajecten resulteren in verkorting van deze termijnen.

<<<<>>>

8. Bijlagen

8.1 De WVG-voorzieningen

Hieronder worden de WVG-voorzieningen weergegeven. Dit is geen uitputtende lijst, maar bedoeld om een indicatie te geven van de mogelijkheden. Een volledig overzicht van de te verstrekken voorzieningen is opgenomen in het Verstrekkingenboek. Hierin zijn ook criteria opgenomen, waaraan een aanvrager moet voldoen om voor een voorziening in aanmerking te komen.

Er is sprake van:

- woonvoorzieningen;
- overige woonvoorzieningen (o.a. tijdelijke huisvesting);
- woonvoorzieningen van niet bouwkundige of woontechnische aard (o.a. woningsanering en rolstoelvast tapijt, (mobiele) patiëntenlift, losse voorzieningen voor baden, douchen, toiletgebruik;
- vervoersvoorzieningen;
- rolstoelen.

Woonvoorzieningen

Het verstrekken van woonvoorzieningen wordt beperkt tot die voorzieningen, die gericht zijn op het opheffen of verminderen van de ergonomische beperkingen van de gehandicapte bij het normale gebruik van de woning. De voorzieningen worden aangebracht waardoor het huis beter op de mogelijkheden van de aanvrager wordt afgestemd. Er is een veelheid aan voorzieningen mogelijk, afhankelijk van de situatie. Zo worden douchestoeltjes en steunen bij het toilet verstrekt. Grotere ingrepen in het huis kunnen ook plaatsvinden, zoals plaatsing van een traplift, het ver- of uitbouwen van de woning en een uitruimte.

Vervoersvoorzieningen

Een vervoersvoorziening is gericht op het opheffen of verminderen van beperkingen die een gehandicapte heeft bij het vervoer buitenshuis. Het openbaar vervoer is geen reële vervoersoptie. Het gaat dan om bijvoorbeeld taxikosten, de kosten van begeleiding van de gehandicapte, het verstrekken van auto's in bruikleen, de kosten van een eventuele aanpassing daarvan en de kosten van het vervoer per eigen auto. Daarnaast zijn er onder andere voorzieningen in de vorm van een scootermobiel, overig vervoer zoals loopfiets, tandem, vierwielers en de gehandicaptenparkeerkaart. Welke voorziening wordt toegekend, is afhankelijk van de handicap, verplaatsingsbehoefte, afstand en dergelijke.

Rolstoelen

De gemeente draagt zorg voor de verstrekking van rolstoelen. Het gaat dan om elektrische of handbewogen rolstoelen. Ook de verstrekking van sportrolstoelen behoort tot de gemeentelijke taak. De aanpassingskosten van een rolstoel komen ook voor vergoeding in aanmerking. Elektrische scootermobielen vallen niet in deze categorie. Een dergelijke voorziening is gericht op vervoer buiten de woning en dus een vervoersvoorziening.

Gehandicaptenparkeerkaarten

De gehandicaptenparkeerkaart is verkrijgbaar op grond van de Regeling Gehandicaptenparkeerkaart van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. De bestuurders of passagiers kunnen daarvoor in aanmerking komen wanneer zij een aandoening of gebrek hebben die een aantoonbare loopbeperking tengevolge heeft en langdurig van aard is. De aanvrager moet voorts in redelijkheid niet in staat zijn zelfstandig een afstand van meer dan 100 m. aan een stuk te voet te overbruggen. Om voor een passagierskaart in aanmerking te kunnen komen dient de aanvrager voor het vervoer van deur tot deur continu afhankelijk zijn van de hulp van de bestuurder.

8.2 Dossieronderzoek

Woonvoorzieningen

Met betrekking tot de verstrekking van woonvoorzieningen zijn 13 toewijzingen onderzocht en 9 afwijzingen. Het criterium van toewijzing vond plaats op grond van de ergonomische beperkingen van het individu.

Het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) te Leeuwarden verrichtte 17 indicaties, intern door de cluster WVG werden 5 afgehandeld.

De termijn van afhandeling duurde bij toewijzing gemiddeld 86 kalenderdagen en bij afwijzing 54 kalenderdagen, waarvan bij de toewijzing en de afwijzing respectievelijk 23 en 32 kalenderdagen benodigd waren voor CIZ-indicatie.

De interne afhandeling vergde naast de CIZ-indicatie gemiddeld 27 en 22 kalenderdagen. Vier maal werd indicatie intern afgehandeld, de termijn van afhandeling (incl. uitvoering) duurde bij toewijzing 72 kalenderdagen (inclusief uitvoering van 45 dagen) en bij afwijzing 25 dagen.

Woonvoorzieningen	Aantal aanvragen:	Uitbesteed aan:	Indicatie CIZ in kalenderdagen: (gemiddeld)	Interne termijn: (gemiddl.)	Uitvoering werkzaamheden: (gemiddl.)	Totale termijn: (gemiddl.)
Toegewezen	9	CIZ	23 dg.	27	36 dg.	86 dg.
Afgewezen	8	CIZ	32 dg.	22 dg.		54 dg.
Toegewezen	4	Intern		27 dg.	45 dg.	72 dg.
Afgewezen	1	Intern		25 dg.		25 dg.

De dagen die in de tabellen zijn weergegeven zijn kalenderdagen.

De indicatietermijn verricht door de cluster WVG komt niet specifiek uit de dossiers naar voren en is verwerkt in de totale termijn.

Collectief vervoer

Met betrekking tot de verstrekking van collectief vervoer zijn 8 toewijzingen onderzocht en 10 afwijzingen. Het criterium van toewijzing vond plaats op grond van ondermeer de beperkte mobiliteit van gehandicapte.

De gehele termijn van afhandeling duurde bij toewijzing gemiddeld 43 kalenderdagen en bij afwijzing 45 kalenderdagen, waarvan bij de toewijzing en de afwijzing respectievelijk 30 en 25 kalenderdagen benodigd was voor de CIZ-indicatie. De interne afhandeling vergde gemiddeld respectievelijk 13 en 20 kalenderdagen.

Eenmaal werd indicatie intern afgehandeld, de termijn van afhandeling duurde daarbij 20 dagen (inclusief indicatietermijn).

Collectief Vervoer	Aantal aanvragen:	Uitbesteed aan:	Indicatie CIZ: (gemiddeld)	Interne termijn: (gemiddl.)	Totale termijn: (gemiddl.)
Toegewezen	7	CIZ	30 dg.	13 dg.	43 dg.
Toegewezen	1	Intern		20 dg.	20 dg.
Afgewezen	10	CIZ	25 dg.	20 dg.	45 dg.

Overig vervoer

Met betrekking tot de verstrekking van overig vervoer zijn 5 toewijzingen onderzocht en 1 afwijzing. Het criterium van toewijzing vond plaats op grond van de beperkte validiteit van gehandicapte. Vijf aanvragen zijn door het CIZ geïndiceerd. Bij één toewijzing vond de indicering plaats door de cluster WVG.

Doordat enkele variabelen niet bekend waren, is geen gemiddelde berekend. De 6 aanvragen zijn alle in de tabel verwerkt.

Overig vervoer	Aantal aanvragen:	Uitbesteed aan:	Indicatieduur CIZ:	Interne termijn:	Leveringstermijn voorziening:	Totale termijn:
Toegewezen	1	CIZ	60 dg.	22 dg.	29 dg.	111 dg.
Toegewezen	1	CIZ	28 dg.	34 dg.	45 dg.	107 dg.
Toegewezen	1	CIZ	41 dg.	49 dg.	n.b.	96 dg.
Toegewezen	1	CIZ	148 dg.	42 dg.	40 dg.	230 dg.
Toegewezen	1	Intern		52 dg.	n.b.	52 dg.
Afgewezen	1	CIZ	28 dg.	21 dg.	n.b.	49 dg.

Scootermobielen

Met betrekking tot de aanvragen van verstrekking van scootermobielen zijn 4 dossiers onderzocht. Er is in 2005 geen enkele aanvraag afgewezen. Het criterium van toewijzing vond plaats op grond van ondermeer de beperkte mobiliteit van gehandicapte.

Drie maal werd de toewijzing intern afgehandeld en 1 maal door het CIZ.

Vanwege de weinige aanvragen en een leveringstermijn die niet bekend was, zijn alle 4 aanvragen in de tabel vermeld. Het gemiddelde is dan ook niet berekend. Voor de leveringstermijn is een extra kolom opgenomen.

Scooter-mobielen	Aantal aanvragen:	Uitbesteed aan:	Indicatieduur CIZ:	Interne termijn:	Leveringstermijn voorziening:	Totale termijn:
Toegewezen	1	CIZ	45 dg.	26 dg.	34 dg.	105 dg.
Toegewezen	1	Intern		26 dg.	79 dg.	105 dg.
Toegewezen	1	Intern		28 dg.	50 dg.	78 dg.
Toegewezen	1	Intern		38 dg.	n.b.	38 dg.

Rolstoelen

Met betrekking tot de aanvragen van verstrekking van rolstoelen zijn 9 toewijzingen onderzocht en 7 afwijzingen. Elf keer werd geïndiceerd door het CIZ te Leeuwarden en 5 werden intern afgehandeld. Het criterium van toe- of afwijzing is dat de gehandicapte aangewezen moet zijn op het zittend verplaatsen.

De gehele termijn van afhandeling duurde bij toewijzing gemiddeld 76 kalenderdagen en bij afwijzing 39 kalenderdagen, waarvan bij de toewijzing en de afwijzing respectievelijk 48 en 23 kalenderdagen benodigd waren voor de CIZ-indicatie. De interne afhandeling vergde gemiddeld 28 bij toewijzing en 16 kalenderdagen bij afwijzing (inclusief indicatietermijn).

Rolstoelen	Aantal aanvragen:	Uitbesteed aan:	Indicatieduur CIZ: (gemiddeld)	Interne termijn: (gemidd.)	Totale termijn: (gemidd.)
Toegewezen	5	CIZ	48 dg.	28 dg.	76 dg.
Toegewezen	4	Intern		28 dg.	28 dg.
Afgewezen	6	CIZ	23 dg.	16 dg.	39 dg.
Afgewezen	1	Intern		16 dg.	16 dg.

Gehandicaptenparkeerkaart

Met betrekking tot aanvragen van verstrekking van gehandicaptenparkeerkaarten zijn 13 toewijzingen onderzocht en 13 afwijzingen. De medische indicatie werd verricht door de GGD te Leeuwarden. Eén toewijzing is intern door de cluster WVG van de gemeente geïndiceerd. De criteria van verstrekking waren minder dan 100 m. zelfstandig –evt. met hulpmiddelen- kunnen lopen (conform de richtlijn van Minister van Verkeer en Waterstaat) en het afhankelijk zijn van de autobestuurder.

De gehele termijn van afhandeling –van binnenkomst aanvraag bij de cluster WVG tot de verzending van de beschikking door college van B&W- duurde zowel bij toe- als afwijzing gemiddeld 46 kalenderdagen, waarvan bij de toewijzing en de afwijzing respectievelijk 28 en 36 kalenderdagen benodigd waren voor GGD-indicatie.

De interne afhandeling bedroeg 18 kalender dagen bij toewijzing en 10 kalenderdagen bij afwijzing. De ene keer dat de verstrekking geheel intern (inclusief indicatietermijn) werd afgehandeld duurde 21 kalenderdagen.

Slechts eenmaal is een aanvrager in bezwaar gegaan. De periode van verstrekking werd hierdoor met 95 kalenderdagen verlengd.

Gehandicaptenparkeerkaart	Aantal aanvragen:	Uitbesteed aan:	Indicatieduur CIZ: (gemiddeld)	Interne termijn: (gemidd.)	Totale termijn: (gemidd.)
Toegewezen	12	GGD	28 dg.	18 dg.	46 dg.
Toegewezen	1	Intern			21 dg.
Afgewezen	13	GGD	36 dg.	10 dg.	46 dg.

8.3 Reactie College van B&W

Kollum, 30 januari 2007

Geachte heer Van Rijn,

Hierbij deel ik u mee dat het college van burgemeester en wethouders van onze gemeente 23 januari jl. heeft ingestemd met de (feitelijke) inhoud van het conceptrapport van uw commissie over de uitvoering van de Wet voorzieningen gehandicapten in 2005.

In hoofdstuk 7 'Aanbevelingen' van het rapport benoemt u meerdere verbeterpunten. Onze organisatie heeft, in verband met het van kracht worden van de Wet maatschappelijke ondersteuning per 1 januari 2007, inmiddels rekening gehouden dan wel houdt rekening met een aantal van deze punten bij de 'herinrichting' van de cluster Wvg naar de uitvoeringsorganisatie Wmo.

Hoogachtend,
Namens burgemeester en wethouders van de gemeente Kollumerland c.a.

H.J. Jonker
Manager afdeling Samenlevingszaken

Nawoord

Met genoegen neem ik kennis van het feit dat het college van burgemeester en wethouders heeft ingestemd met de feitelijke inhoud van dit rapport. Daarbij is geen commentaar gegeven dat om een nadere uitleg van de rekenkamercommissie vraagt. Ik dank het college van B&W hierbij voor de snelle reactie.

Het voornemen is dat wij dit rapport de raad aanbieden in de vergadering van 22 februari 2007.

Het is verder aan de raad en het college om nadere invulling te geven aan de aanbevelingen zoals die in hoofdstuk 7 door de rekenkamercommissie zijn geformuleerd.

Hoogachtend,
Namens de rekenkamercommissie

N. van Rijn
Voorzitter